

[Ministeren for skatter og afgifter]

ninger i kontantejendomsværdierne ved årsreguleringen pr. 1. april 1984 vil medføre ikke ubetydelige skattemæssige konsekvenser for mange ejendomsjere for indkomståret 1985. Det bør dog i denne forbindelse bemærkes, at ejendomsværdierne i årene før 1984 nærmest har været stagnerende, således at den gennemsnitlige stigning pr. år beregnet over de sidste 4-5 år ikke kan siges at have været overvældende kraftig.

Regeringen er også opmærksom på, at personer, der bor i lejlighed, også har fået og fortsat vil få stigninger i deres boligudgifter på grund af huslejustrereguleringer. Der må således for ikke at skabe for store forskelle mellem ejere og lejere tages højde også for denne stigning.

Regeringen har på denne baggrund i den senere tid undersøgt, om der er grupper af ejendomsjere, der i ganske særlig grad bliver ramt af den kraftige stigning i årsreguleringen. Det har vist sig at være tilfældet især, men ikke udelukkende, for pensionister, der bor i ejerbolig. Regeringen vil derfor i løbet af kort tid fremsætte et lovforslag, der vil mildne virkningerne for de hårdest ramte grupper.

Jeg kan således ikke love at neutralisere virkningerne af årsreguleringerne for alle skattepligtige med ejerboliger – dette stiller bl.a. den nuværende økonomiske situation sig hindrende i vejen for – men det lovforslag, som regeringen vil fremsætte, vil som nævnt tage sigte på at afhjælpe situationen for de skattepligtige, som vil blive ramt allerhårdest af stigningen i ejerboligbeskatningen.

Lykketoft (S):

Det var en interessant tale, skatteministeren holdt, selv om den var kort. Man kunne starte med at spørge, om det konservative gruppemedlem hr. Arentoft var indforstået med talens indhold, eftersom den samme hr. Arentoft var medforslagsstiller til dette beslutningsforslag fra fremskridtspartiet, da det blev fremsat.

Regeringen agter altså ikke at følge beslutningsforslaget. Det forstår jeg godt. De regler, der gælder om den skattepligtige lejeværdi med den automatiske regulering i takt med værdistigningerne og værdifaldene ved årsvurderingerne, blev fastsat i et forlig mellem socialdemokratiet, det radikale ven-

stre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne i foråret 1981. Jeg forhandlede det personligt – til stor fornøjelse og tilfredshed for alle parter, havde jeg indtrykket af – med den daværende CD-ordfører, hr. Bollmann, hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti og hr. Bernhard Baunsgaard fra det radikale venstre. Jeg er meget glad for at konstatere, at både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Arne Bjerregaard helt entydigt fastholder det forlig, som vi indgik dengang, og dermed er der også konstateret et klart flertal i folketinget imod at lave om på den automatik, der lå i det. Når der ikke er grund til det, er det, fordi der faktisk også i det dengang vedtagne er indbygget de nødvendige stødpuder mod store forskydninger i skattebetalingen som følge af stigende ejendomsvurderinger, fordi vi har et beløbsmaksimum.

Jeg synes, at også den sådan tilsyneladende lidt imødekommende holdning, regeringen nu giver udtryk for ved skatteministeren, og den meget oplæste holdning, som i hvert fald et af regeringspartierne, nemlig CD, har givet udtryk for i pressen, sekundæret af Parcelhusejernes Landsforening og andre mærkværdige særinteresser, er uden nogen som helst reel baggrund.

Jeg synes også, regeringen skylder at forklare os, om ikke det er rigtigt forstået, at den merindtægt for de offentlige kasser, som den automatiske regulering af lejeværdien bevirker, allerede er indregnet af finansministeren i det finanslovsforslag, der er fremsat. Det vil jeg godt have skatteministeren til at bekræfte – eller afkræfte, hvis der er noget, jeg har misforstået.

Jeg synes i øvrigt, at hele diskussionen om, at der er nogle, der på baggrund af huslejustigninger, der typisk vil være mellem 50 og højst 200 kr. pr. måned, bliver urimelig dårligt stillet, giver grund til at drage en sammenligning, som skatteministeren også lige strejfede, med, hvordan det er gået lejerne i privat eller almennyttigt udlejningsbyggeri i de senere år. Hvordan har det været med lejeværdien i de foregående år, og hvad er det for noget med urimelig store stigninger for nogle befolkningsgrupper, der vel er rimelig godt stillet både indkomst- og formuemæssigt, når vi ser, at et flertal i dette folketing har taget den stilling, at det er rimeligt at reducere de langtidslediges månedlige disponible beløb med 2.000 kr., efter at de har